

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๔៩ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (อำเภอม่วงสามสิบ)

–บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๓๔ (อำเภอพนา)

พ.ศ. ๒๕๒๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มิพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัดหมายเลข ๒๐๔៩ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (อำเภอม่วงสามสิบ)-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๓๔ (อำเภอ พนา) ในท้องที่อำเภอม่วงสามสิบและอำเภอพนา จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย และข้อ ผส แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรด เกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจิ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานีเรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๔៩ สายแยกทาง หลวงแผ่นดินหมายเลข 🖢 🕳 (อำเภอม่วงสามสิบ)-บรรจบทางหลวง จังหวัดหมายเลข ๒๑๓๔ (อำเภอพนา) พ.ศ. ๒๕๒๘"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นตั้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๔៩ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (อำเภอม่วงสามสิบ) –บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข 🐚 🕳 🕳 🤇 (อำเภอพนา) 🛮 อยู่ในท้องที่ อำเภอม่วงสามสิบและอำเภอพนา จังหวัดอุบลราชธานี มีส่วนกว้างของ แนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกาน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกาน

ผรับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. ติณสุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ ในการสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๔៩ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๒ (อำเภอม่วงสามสิบ)-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๓๔ (อำเภอพนา) ในท้องที่อำเภอม่วงสามสิบและอำเภอพนา จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่ง**ได้กระทำ**การสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี